

GOEDE WEEK

Donderdag 2 april 2026

blz. 1

Witte Donderdag; dienst van Schrift en Tafel

Aanvang 19.30 uur

Vrijdag 3 april 2026

blz. 8

Goede Vrijdag

Aanvang: 19.30 uur

Zaterdag 4 april 2026

blz. 15

Paasnacht

Aanvang: 21.30 uur

Witte Donderdag

donderdag 2 april 2026

VIERING VAN DE MAALTIJD VAN UITTOCHT ROND DE TAFEL

De nacht van de overlevering

Wij vieren deze dagen het lijden, sterven en de opstanding van Jezus Messias in één beweging. De drie dagen van Pasen beginnen met het vallen van de avond op Witte Donderdag. In deze dienst van Schrift en Tafel gedenken we dat Jezus in de nacht van de overlevering de Pesach-maaltijd vierde met zijn vrienden, het feest van de bevrijding uit Egypte. Daarom heeft deze dienst, hoe ingetogen ook, een feestelijk karakter. Voor het eerst sinds het begin van de veertigdagentijd wordt weer een loflied gezongen. Pas aan het einde van de viering van het avondmaal merken we dat het om het laatste avondmaal gaat. We eindigen de dienst met het Luthers avondgebed, laten de zegen ontbreken en verlaten de kerk in stilte. Zo wordt benadrukt dat het in deze drie dagen om één dienst gaat.

Voorgangers: ds. Jessa van der Vaart

Muziek: Organist/pianist: Agnes van Bekkum

M.m.v. De Cantorij o.l.v. Xandra Mizée

Ouderling: Liesbeth Spigt

Diakenen: Anneke Weenink, Anita de Groot en Jan van der Kroon

Orgelspel: Variaties over Ach, was soll ich Sünder machen?

Johann Pachelbel (1653 - 1706)

Woorden van welkom – door de ouderling van dienst

Bemoediging en vredegroet

V: Onze hulp is in de naam van de Heer
A: die hemel en aarde gemaakt heeft
V: die trouw houdt tot in eeuwigheid
A: en niet laat varen het werk van zijn handen.

Groet

V: De vrede van Christus met u allen!
A: Zijn vrede met u!

Psalmgebed: Psalm 67

Antifoon gezongen door de Cantorij: 67a

V: God zij ons genadig, hij zegene ons,
doe zijn aanschijn over ons lichten:
**A: dat op aarde uw weg zij geweten,
onder alle volken uw heil,**
V: en de volken u loven, o God,
u loven de volken tezamen,
A: elk land deelt in de jubelende blijdschap.
V: Want gij richt de volken naar recht.
A: Gij leidt alle landen op aarde.
V: En de volken loven u, God,
u loven de volken tezamen
**A: De aarde gaf haar gewas:
God, onze God, wil ons zegenen.**
V: Hij wil ons zegenen, God.
**A: Eerbied voor hem en ontzag
tot de verste einden der aarde!**

Antifoon gezongen door de Cantorij: 67a

Loflied: 306

Gebed van de dag

Lezing: Exodus 12: 1-13 Huub Oosterhuis en Alex van Heusden

1 JHWH sprak tot Mozes en Aaron in het land Egypte:
2 Deze maand zal voor u het begin van de maanden zijn,
deze zal voor u de eerste van de maanden van het jaar zijn.
3 Spreek tot heel de gemeente van Israël en zeg:
'Op de tiende van deze maand neemt ieder voor zich een lam,
elk vaderhuis, elk huis een lam.
4 Zijn er in een huis te weinig voor een lam, dan neemt hij het

- samen met zijn buurman die in het huis naast hem is, -
en al naar gelang het aantal zielen in ieders huis
en naar de behoefte van ieders mond delen zij het lam.
- 5 Een lam zonder gebrek, mannelijk, een jaar oud zal het zijn,
het jong van een schaap
of het jong van een geit zul je nemen.
- 6 Je zult het bewaren tot de veertiende dag van deze maand,
- dan zal door heel de bijeenkomst van de gemeente van
Israël het lam worden geslacht tegen de avond.
- 7 Zij nemen van het bloed en doen het op twee deurposten
en op de bovenbalk van het deurkozijn
in de huizen waar zij eten.
- 8 Diezelfde nacht eten zij het vlees,
op vuur gebraden, en ongedesemd brood daarbij, matses,
- met bittere kruiden eten zij het.
- 9 Je zult het niet rauw eten of in water gekookt,
maar enkel op vuur gebraden, -
de kop, de schenkels en de ingewanden.
- 10 Laat er niets van overblijven tot de morgen.
Zou er iets van overblijven tot de morgen,
je zult het verbranden in het vuur.
- 11 En zo zul je het eten:
je lendenen omgord, je sandalen aan je voeten,
je stok in je hand; haastig zul je eten –
Pesach voor JHWH.
- 12 In deze nacht zal ik door het land Egypte trekken,
elke eerstgeborene in het land Egypte zal ik slaan,
van mens tot dier,
alle goden van Egypte zal ik oordelen –
ik ben het JHWH.
- 13 Maar het bloed zal je tot teken zijn
aan de huizen waar je bent:
ik zie het bloed, ik zal je voorbijgaan
opdat aan u nog niet een stoot verderf geschieden zal
als ik het land Egypte sla.'

Lied: 32, uit "Zangen van zoeken en zien"

Lezing: Johannes 13, 1-15 (NBG aangepast)

- 1 En voor het paasfeest,
toen Jezus wist dat zijn uur gekomen was om uit deze wereld te gaan
naar de Vader, heeft hij de zijnen die hij in de wereld liefhad,
liefgehad tot het einde.
- 2 En onder de maaltijd,
toen de duivel reeds Judas, Simons zoon Iskariot

- 3 in het hart had gegeven hem te verraden,
stond hij – wetende dat de Vader hem alles in handen had gegeven
en dat hij van God uitgegaan was en tot God heenging –
van de maaltijd op
en hij legde zijn kleren af en nam een linnen doek
en omgordde zich daarmee.
- 5 Daarna deed hij water in het bekken
en begon de voeten van de leerlingen te wassen
en af te drogen met de doek
waarmee hij omgord was.
- 6 Zo kwam hij bij Simon Petrus.
Die zei tot hem:
Heer, wil je mij de voeten wassen?
- 7 Jezus antwoordde en zei tot hem:
Wat ik doe, weet je nu niet
maar je zult het later verstaan.
- 8 Petrus zei tot hem:
Je zult mijn voeten niet wassen
in eeuwigheid!
Jezus antwoordde hem:
Als ik je niet was, heb je geen deel aan mij.
- 9 Simon Petrus zei tot hem:
Heer, niet alleen mijn voeten
maar ook de handen en het hoofd!
- 10 Jezus zei tot hem:
Wie gebaad heeft, hoeft zich niet meer te wassen –
alleen de voeten –
want hij is geheel rein;
ook jullie zijn rein, maar niet allen.
- 11 Want hij wist wie hem verraden zou;
daarom zei hij: jullie zijn niet allemaal rein.
- 12 Toen hij hun voeten gewassen had
en zijn kleren aangedaan
en weer plaatsgenomen had
zei hij tot hen:
Begrijpen jullie wat ik gedaan heb?
Jullie noemen mij meester en heer
en jullie zeggen dat terecht, want ik ben het.
- 14 Wanneer ik dus jullie de voeten gewassen heb,
jullie heer en meester,
behoren jullie ook elkaar de voeten te wassen;
want ik heb jullie een voorbeeld gegeven
opdat ook jullie doen, zoals ik jullie gedaan heb.
- 15

Lied: 43, uit Liefste lied van Overzee, deel 1

Overdenking

Cantorij zingt: If ye love me, Thomas Tallis (1505 – 1585)

Lezing: Johannes 13: 21-30 (NBG aangepast)

- 21 Na deze woorden werd Jezus ontroerd in de geest
en hij getuigde en zei:
 Voorwaar, voorwaar, ik zeg jullie:
 een van jullie zal mij verraden.
- 22 De leerlingen keken elkaar aan
in onzekerheid van wie hij sprak.
- 23 Een van de leerlingen, die Jezus liefhad,
lag aan de boezem van Jezus;
- 24 Simon Petrus wenkte hem en zei tot hem:
 Zeg, wie is het over wie hij spreekt?
- 25 Terwijl die zo dicht tegen de borst van Jezus lag,
zei hij tot hem:
 ‘Heer, wie is het?’
- 26 Jezus antwoordde:
 Degene is het,
 voor wie ik het stuk brood indoop
 en wie ik het geef.
Hij doopte het stuk brood in en nam het
en gaf het aan Judas, de zoon van Simon Iskariot.
- 27 En met dat stuk brood, voer de satan in hem.
Jezus zei tot hem:
 Wat je doen wilt, doe het met spoed.
- 28 Maar niemand van degenen die aanlagen,
begreep waartoe hij hem dit zei;
- 29 sommigen meenden dat Jezus, omdat Judas de kas hield,
tot hem zei: koop wat we nodig hebben voor het feest,
of dat hij iets aan de armen moest geven.
- 30 Hij nam dan het stuk brood en vertrok terstond.
En het was nacht.

DIENST VAN DE TAFEL

Voorbede

Tafellied: 633, uit “Zangen van zoeken en zien”

Dankzegging

- V: De Heer met u allen!
A: Zijn vrede met u!
V: Verheft uw harten!
A: Wij zijn met ons hart bij de Heer!
V: Zegenen wij de Heer onze God!
A: Hem zeggen wij dank!

Tafelgebed

We bidden het Onze Vader

Het brood wordt gebroken en de wijn wordt in de beker gegoten terwijl allen zingen:

Lied: 408^e

Nodiging

Delen van brood en wijn

Tijdens het delen zingt de cantorij: Ubi caritas, Ola Gjeilo (1978-)

Lezing: Johannes 13: 31-38 (NBG aangepast)

- 31 Toen hij weggegaan was, zei Jezus:
Nu is de mensenzoon verheerlijkt
en God is verheerlijkt in hem.
- 32 Als God verheerlijkt is in hem,
zal God hem ook in zichzelf verheerlijken,
en Hij zal hem spoedig verheerlijken.
- 33 Kinderen, nog een korte tijd ben ik bij jullie;
jullie zullen mij zoeken,
en zoals ik tot de Judeeers gezegd heb:
waar ik heen ga, kunnen jullie niet komen,
dat zeg ik nu ook tot jullie.
- 34 Een nieuw gebod geef ik jullie,
dat jullie elkaar liefhebben;
zoals ik jullie heb liefgehad,
zo zullen jullie ook elkaar liefhebben.
- 35 Hieraan zullen allen weten
dat jullie mijn leerlingen zijn.
- 36 Simon Petrus zei tot hem:
Heer, waar ga je naartoe?
Jezus antwoordde:
Waar ik heen ga, kun je mij nu niet volgen,
maar je zult mij later volgen.

- 37 Petrus zei tot hem:
Heer, waarom kan ik je nu niet volgen?
Ik zou mijn leven voor je geven?
- 38 Jezus antwoordde:
Je leven zul je voor mij geven?
Voorwaar, voorwaar, ik zeg je:
de haan zal niet kraaien
voordat je mij driemaal verloochend hebt.

Zingen: lied 571

Luthers avondgebed

Goede Vrijdag

vrijdag 3 april 2026

In deze dienst klinkt het lijdensevangelie van de evangelist Johannes. De lezingen worden afgewisseld met muziek uit de Johannes-Passion van Johann Sebastian Bach.

Voorganger: ds. Jessa van der Vaart
Muziek: Organist: Dirk Out
M.m.v. Het Kleinkoor o.l.v. Janine Huson
Ouderling: Beppechien Bruins Slot
Diaken: Anne-Marie Scheeres

Stilte

Gebed

Zingen: lied 561

Lezing: Hosea 6: 1-6 NBV

- 1 'Kom, laten wij teruggaan naar de HEER!
Hij heeft ons verscheurd, hij zal ons genezen;
de hand die sloeg, zal ons verbinden.
- 2 Hij redt ons na twee dagen van de dood,
de derde dag doet hij ons opstaan:
in zijn nabijheid zullen wij leven.
- 3 Dan zullen wij hem kennen,
ernaar jagen om de HEER te kennen.
Even zeker als de dageraad zal hij komen,
hij komt naar ons als milde regen,
als de lenteregen die de aarde drenkt.'
- 4 Wat moet ik met je beginnen, Efraïm?
Wat moet ik met je beginnen, Juda?
Want jullie liefde is als een ochtendnevel,
als dauw die 's morgens vroeg verdwijnt.
- 5 Daarom heb ik jullie gedood met de woorden die ik sprak,
jullie neergehouden door mijn profeten;
zo brak het volle licht van mijn recht door.
- 6 Want liefde wil ik, geen offers; met God vertrouwd zijn is meer waard
dan enig offer.

Antwoordpsalm: Psalm 22a

Koraal: “O große Lieb”

O große Lieb, o Lieb ohn alle Maße,
die dich gebracht auf diese Marterstraße!
Ich lebte mit der Welt in Lust und Freuden,
und du mußt leiden.

De Passie

Het lijdensverhaal van onze Heer Jezus Christus volgens de beschrijving van de evangelist Johannes

Eerste lezing: Johannes 18: 1-11 (NBV21)

1Nadat Jezus dit alles gezegd had, ging Hij met zijn leerlingen naar de overkant van de Kidron. Daar liep Hij een tuin in, met zijn leerlingen. 2Judas, die Hem zou uitleveren, kende deze plek ook, want Jezus was er vaak met zijn leerlingen samengekomen. 3Judas ging ernaartoe, samen met de cohort soldaten en een aantal dienaren van de hogepriesters en de farizeeën. Ze waren gewapend en droegen fakkels en lantaarns. 4Jezus wist precies wat er met Hem zou gebeuren. Hij liep naar hen toe en vroeg: ‘Wie zoeken jullie?’ 5Ze antwoordden: ‘Jezus van Nazaret.’ ‘Ik ben het,’ zei Jezus, terwijl Judas, die Hem kwam uitleveren, erbij stond. 6Toen Hij zei: ‘Ik ben het,’ deinsden ze achteruit en vielen op de grond. 7Weer vroeg Jezus: ‘Wie zoeken jullie?’ en weer zeiden ze: ‘Jezus van Nazaret.’ 8‘Ik heb jullie al gezegd: “Ik ben het,”’ zei Jezus. ‘Als jullie Mij zoeken, laat deze mensen dan gaan.’ 9Zo moest zijn uitspraak in vervulling gaan: ‘Geen van hen die U Mij gegeven hebt, heb Ik verloren laten gaan.’ 10Daarop trok Simon Petrus het zwaard dat hij bij zich had, haalde uit naar de knecht van de hogepriester en sloeg hem zijn rechteroor af; Malchus heette die knecht. 11Maar Jezus zei tegen Petrus: ‘Steek je zwaard in de schede. Zou Ik de beker die de Vader Mij gegeven heeft niet drinken?’

Koraal: “Dein Will gescheh”

Dein Will gescheh, Herr Gott, zugleich auf Erden wie im Himmelreich.
Gib uns Geduld in Leidenszeit, Gehorsam sein in Lieb und Leid;
wehr und steur allem Fleisch und Blut, das wider deinen Willen tut!

Tweede lezing: Johannes 18: 12-27 (NBV21)

12De soldaten met hun tribuun en de Joodse gerechtsdienaars grepen Jezus en boeiden Hem. 13Ze brachten Hem eerst naar Annas, de schoonvader van Kajafas. Kajafas was dat jaar hogepriester, 14en hij was het die de Joden had voorgehouden: ‘Het is goed dat één mens sterft voor het hele volk.’ 15Simon Petrus kwam met een andere leerling achter Jezus aan. Deze andere leerling kende de hogepriester en ging met Jezus het paleis van de hogepriester in,

16maar Petrus bleef buiten bij de poort staan. Daarop kwam de andere leerling, de kennis van de hogepriester, weer naar buiten; hij sprak met de portierster en nam Petrus mee naar binnen. 17Het meisje sprak Petrus aan: 'Ben jij soms ook een leerling van die man?' 'Nee, ik niet,' zei hij. 18De knechten en de gerechtsdienaars stonden zich te warmen bij een vuur dat ze hadden aangelegd omdat het koud was; ook Petrus ging zich erbij staan warmen.

19De hogepriester ondervroeg Jezus over zijn leerlingen en over zijn leer.

20Jezus zei: 'Ik heb in het openbaar tot de wereld gesproken. Ik heb steeds onderricht gegeven op plaatsen waar de Joden bij elkaar komen, in synagogen en in de tempel, en nooit heb Ik iets in het geheim gezegd.

21Waarom ondervraagt u Mij? Vraag het toch aan de mensen die Mij gehoord hebben, zij weten wat Ik gezegd heb.' 22Toen Jezus dat zei, gaf een van de dienaren die erbij stonden Hem een klap in het gezicht: 'Is dat een manier om de hogepriester te antwoorden?' 23Jezus zei: 'Als Ik iets verkeerd gezegd heb, zeg dan wat er verkeerd was, maar als het juist is wat Ik heb gezegd, waarom slaat u Me dan?' 24Daarna stuurde Annas Hem boeoid naar Kajafas, de hogepriester.

25Simon Petrus stond zich intussen nog steeds te warmen. 'Ben jij soms ook een leerling van Hem?' vroegen ze. 'Nee,' ontkende Petrus, 'ik niet.' 26Maar een van de knechten van de hogepriester, een familielid van de man van wie Petrus het oor had afgeslagen, zei: 'Maar ik heb toch gezien dat je in die tuin bij Hem was?' 27Weer ontkende Petrus, en meteen kraaide er een haan.

Koraal: "Wer hat dich so geschlagen"

Wer hat dich so geschlagen,
mein Heil, und dich mit Plagen
so übel zugericht?
Du bist ja nicht ein Sünder,
wie wir und unsre Kinder,
von Missetaten weißt du nicht.

Ich, ich und meine Sünden,
die sich wie Körnlein finden
des Sandes an dem Meer,
die haben dir erreget
das Elend, das dich schläget,
und das betrübte Marterheer.

Derde lezing: Johannes 18: 28-40 (NBV21)

28Jezus werd van Kajafas naar het pretorium gebracht. Het was nog vroeg in de morgen. Zelf gingen ze niet naar binnen, anders zouden ze zich verontreinigen en niet aan het pesachmaal kunnen deelnemen. 29Daarom kwam Pilatus naar buiten. 'Waarvan beschuldigt u deze man?' vroeg hij. 30Ze antwoordden: 'Als Hij geen misdaden had gepleegd, zouden we Hem niet aan u uitgeleverd hebben.' 31Pilatus zei: 'Neem Hem dan mee, en veroordeel Hem volgens uw eigen wet.' Maar de Joden wierpen tegen: 'Wij hebben het recht niet om iemand ter dood te brengen.' 32Zo moest de uitspraak van Jezus in vervulling gaan waarin Hij aanduidde welke dood Hij zou sterven.

33Pilatus ging het pretorium weer in. Hij liet Jezus bij zich komen en vroeg Hem: 'Bent U de koning van de Joden?' 34Jezus antwoordde: 'Vraagt u dit uit uzelf of hebben anderen dit over Mij gezegd?' 35'Ik ben toch geen Jood,' antwoordde Pilatus. 'Uw volk en uw hogepriesters hebben U aan mij uitgeleverd – wat hebt U gedaan?' 36Jezus antwoordde: 'Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Als mijn koningschap bij deze wereld hoorde, zouden mijn dienaren wel gevochten hebben om te voorkomen dat Ik aan de Joden werd uitgeleverd. Maar mijn koninkrijk is niet van hier.' 37Pilatus zei: 'U bent dus koning?' 'U zegt dat Ik koning ben,' zei Jezus. 'Ik ben geboren en naar de wereld gekomen om van de waarheid te getuigen, en ieder die de waarheid is toegedaan, luistert naar wat Ik zeg.'

38Hierop zei Pilatus: 'Maar wat is waarheid?'

Na deze woorden ging hij weer naar de Joden buiten. 'Ik heb geen schuld in Hem gevonden,' zei hij. 39'Maar het is bij u gebruikelijk dat ik met Pesach iemand vrijlaat – wilt u dat ik de koning van de Joden vrijlaat?' 40Toen begon iedereen te schreeuwen: 'Hem niet, maar Barabbas!' Barabbas was een misdadiger.

Koraal: "Ach großer König"

Ach großer König, groß zu allen Zeiten,
wie kann ich gnugsam diese Treu ausbreiten?
Keins Menschen Herze mag indes ausdenken,
was dir zu schenken.

Ich kann's mit meinen Sinnen nicht erreichen,
womit doch dein Erbarmen zu vergleichen.
Wie kann ich dir denn deine Liebestaten
im Werk erstatten?

Vierde lezing: Johannes 19: 1-16a (NBV21)

1Toen liet Pilatus Jezus geselen. 2De soldaten vlochten een kroon van doornakken, zetten die op zijn hoofd en deden Hem een purperen mantel aan. 3Ze liepen naar Hem toe en zeiden: 'Gegroet, koning van de Joden!', en ze sloegen Hem in het gezicht. 4Pilatus ging weer naar buiten en zei: 'Ik zal Hem hier buiten aan u tonen om u duidelijk te maken dat ik geen enkel bewijs van zijn schuld heb gevonden.' 5Daarop kwam Jezus naar buiten, met de doornenkroon op en de purperen mantel aan. 'Hier is Hij, die mens,' zei Pilatus. 6Maar toen de hogepriesters en de gerechtsdienaars Hem zagen begonnen ze te schreeuwen: 'Kruisig Hem, kruisig Hem!' Toen zei Pilatus: 'Neem Hem dan mee en kruisig Hem zelf, want ik zie niet waaraan Hij schuldig is.' 7De Joden zeiden: 'Wij hebben een wet die zegt dat Hij moet sterven, omdat Hij zich de Zoon van God heeft genoemd.' 8Toen Pilatus dit hoorde, schrok hij hevig. 9Hij ging het pretorium weer in en vroeg aan Jezus: 'Waar komt U vandaan?' Maar Jezus gaf geen antwoord. 10'Waarom zegt U

niets tegen mij?’ vroeg Pilatus. ‘Weet U dan niet dat ik de macht heb om U vrij te laten of U te kruisigen?’ 11 Jezus antwoordde: ‘De enige macht die u over Mij hebt, is u van boven gegeven. Daarom draagt degene die Mij aan u uitgeleverd heeft de meeste schuld.’ 12 Vanaf dat moment wilde Pilatus Hem vrijlaten. Maar de Joden riepen: ‘Als u die man vrijlaat bent u geen vriend van de keizer, want iedereen die zichzelf tot koning uitroept pleegt verzet tegen de keizer.’ 13 Toen Pilatus dit hoorde, liet hij Jezus naar buiten brengen. Zelf nam hij plaats op de rechterstoel op het zogeheten Mozaïekterras, in het Hebreeuws Gabbata. 14 Het was rond het middaguur op de voorbereidingsdag van Pesach. Pilatus zei tegen de Joden: ‘Hier is Hij, uw koning.’ 15 Meteen schreeuwden ze: ‘Weg met Hem, weg met Hem, aan het kruis met Hem!’ Pilatus vroeg: ‘Moet ik uw koning kruisigen?’ Maar de hogepriesters antwoordden: ‘Wij hebben geen andere koning dan de keizer!’ 16 Toen droeg Pilatus Hem aan hen over om Hem te laten kruisigen.

Lied: 582

Vijfde lezing: Johannes 19: 16b-22 (NBV21)

Jezus werd weggevoerd; 17 Hij droeg zelf het kruis naar de zogeheten Schedelplaats, in het Hebreeuws Golgota. 18 Daar kruisigden ze Hem, met twee anderen, aan weerskanten één, en Jezus in het midden. 19 Pilatus had een inscriptie laten maken die op het kruis bevestigd werd. Er stond op: ‘Jezus van Nazaret, koning van de Joden’. 20 Het stond er in het Hebreeuws, het Latijn en het Grieks, en omdat de plek waar Jezus gekruisigd werd dicht bij de stad lag, werd deze inscriptie door veel Joden gelezen. 21 De hogepriesters van de Joden zeiden tegen Pilatus: ‘U moet niet “koning van de Joden” schrijven, maar “Deze man heeft beweerd: Ik ben de koning van de Joden”.’ 22 ‘Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven,’ was het antwoord van Pilatus.

Koraal: “In meines Herzens Grunde”

In meines Herzens Grunde, dein Nam und Kreuz allein
funkelt all Zeit und Stunde, drauf kann ich fröhlich sein.
Erschein mir in dem Bilde zu Trost in meiner Not,
wie du, Herr Christ, so milde dich hast geblut' zu Tod!

Zesde lezing: Johannes 19: 23-30 (NBV21)

23 Nadat ze Jezus gekruisigd hadden, verdeelden de soldaten zijn kleren in vieren, voor iedere soldaat een deel. Maar zijn onderkleed was in één stuk geweven, van boven tot beneden. 24 Ze zeiden tegen elkaar: ‘Laten we het niet scheuren, maar laten we loten wie het hebben mag.’ Zo moest in vervulling gaan wat de Schrift zegt: ‘Ze verdeelden mijn kleren onder elkaar en wierpen het lot om mijn gewaad.’ Dat is wat de soldaten deden. 25 Bij het kruis van Jezus stonden zijn moeder en haar zus, en Maria, de vrouw van Klopas, en Maria van Magdala. 26 Toen Jezus zijn moeder zag

staan, en bij haar de leerling van wie Hij veel hield, zei Hij tegen zijn moeder: 'Vrouw, dat is uw zoon,' 27en daarna tegen de leerling: 'Dat is je moeder.' Vanaf dat moment nam die leerling haar bij zich in huis. 28Toen wist Jezus dat alles was volbracht, en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei Hij: 'Ik heb dorst.' 29Er stond daar een vat water met azijn; ze doopten er een spons in en brachten die, gestoken op een majoraantak, naar zijn mond. 30Nadat Jezus ervan gedronken had zei Hij: 'Het is volbracht.' Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

Orgelspel: 'Wenn ich einmal soll scheiden, so scheid nicht von mir',
BWV 727 van Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Zevende lezing: Johannes 19: 31-37 (NBV21)

31Het was voorbereidingsdag, en de Joden wilden voorkomen dat de lichamen op sabbat, en nog wel een bijzondere sabbat, aan het kruis zouden blijven hangen. Daarom vroegen ze Pilatus of de benen van de gekruisigden gebroken mochten worden en of ze de lichamen mochten meenemen. 32Toen braken de soldaten de benen van de eerste die tegelijk met Jezus gekruisigd was, en ook die van de ander. 33Vervolgens kwamen ze bij Jezus, maar ze zagen dat Hij al gestorven was. Daarom braken ze zijn benen niet. 34Maar een van de soldaten stak een lans in zijn zij en meteen vloeide er bloed en water uit. 35Hiervan getuigt iemand die het zelf heeft gezien, en zijn getuigenis is betrouwbaar. Hij weet dat hij de waarheid spreekt en wil dat ook u gelooft. 36Dit gebeurde omdat de Schrift in vervulling moest gaan: 'Geen van zijn beenderen zal verbrijzeld worden.' 37Een andere schrifttekst zegt: 'Ze zullen hun blik richten op Hem die ze hebben doorstoken.'

Koraal: "O hilf, Christe, Gottes Sohn"

O hilf, Christe, Gottes Sohn, durch dein bitter Leiden,
daß wir dir stets unterm all Untugend meiden,
deinen Tod und sein Ursach fruchtbarlich bedenken,
dafür, wiewohl arm und schwach, dir Dankopfer schenken!

Achtste lezing: Johannes 19: 38-42 (NBV21)

38Na deze gebeurtenissen vroeg Josef van Arimatea – die een leerling van Jezus was, maar uit angst voor de Joden in het geheim – aan Pilatus of hij het lichaam van Jezus mocht meenemen. Pilatus gaf toestemming en Josef nam het lichaam mee. 39Nikodemus, die destijds 's nachts naar Jezus toe gegaan was, kwam ook; hij had een mengsel van mirre en aloë bij zich, wel honderd litera. 40Ze wikkelden Jezus' lichaam met de balsem in linnen, zoals gebruikelijk is bij een Joodse begrafenis. 41Bij de plaats waar Jezus gekruisigd was lag een tuin, en daar was een nieuw graf, waarin nog nooit iemand begraven was. 42Omdat het voor de Joden voorbereidingsdag was en dat graf dichtbij was, legden ze Jezus daarin.

Koraal: "God so loved the world", John Stainer (1840-1901)
God so loved the world, that He gave
His only begot-ten Son, that who-so believeth,
believeth in Him should not perish, but have everlasting life;
For God sent not His Son into the world
to condemn the world,
but that the world through Him might be saved

Gebeden

Stil gebed

We bidden samen het Onze Vader

Slotlied: 590

Paasnacht

zaterdag 4 april 2026

Van donker naar licht

Het paasfeest begint in het donker van de nacht. Zoals wachters reikhalzend uitkijken naar de morgen, zo kijken we naar het licht van de paaskaars dat het duister verdrijft. Al in de kerk van de eerste eeuwen werd juist in deze nacht gedoopt. Daarom worden wij uitgenodigd om stil te staan bij de (eigen) doop in de doopgedachtenis. Tenslotte horen we het paasevangelie naar Mattheus dat we staande beantwoorden met een paaslied.

Voorganger: ds. Jessa van der Vaart
Muziek: Pianist: Dirk Out
M.m.v. De Cantorij o.l.v. Xandra Mizée
Ouderling: Henk ter Steege
Diaken: Marie-José van Peer

De intocht van het licht - *allen staan in een kring*

Cantorij zingt: 'Wachters op de morgen' C=cantorij ; A=allen

Dankzegging voor het licht: Lied 600

DIENST VAN DE SCHRIFT

Lezing: Genesis 1: 1-5 Karel Deurloo

- 1 In den beginne schiep God de hemel en de aarde.
- 2 De aarde nu was woest en ledig:
duisternis over de oervloed, en de Geest Gods over de wateren.
- 3 God zei:
 Er zij licht!
 En er was licht.
- 4 God zag het licht, het was goed.
 God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis.
- 5 God riep tot het licht: Dag!
en tot de duisternis riep hij: Nacht!
Het werd avond, het werd morgen, één dag.

Gezongen lezing: Genesis 6-8

Lied 415 uit Zangen voor zoeken en zien

Lezing: Exodus 14, 15-29 Oosterhuis/Van Heusden

15 JHWH sprak tot Mozes:

Wat schreeuw je naar mij?

Spreek en zeg tot de kinderen van Israël dat zij opbreken.

16 En jij, hef je staf omhoog,
strek je hand uit over de zee en splijt haar,
dat de kinderen van Israël midden door de zee gaan over het droge.

17 En ik, hier ben ik, ik verhard het hart van Egypte
dat zij achter hen aan komen.
Ik zal mijn overwicht doen verschijnen aan Farao
en aan heel zijn legerschare, zijn wagens, zijn ruiters.

18 Erkennen zal Egypte dat ik het ben, JHWH,
omdat ik mijn overwicht doe verschijnen
aan Farao met zijn wagens en zijn ruiters.

19 De bode van God

die voor het aangezicht van Israëls legerkamp uitging,
brak op van daar en ging achter hen:

de kolom van wolken trok weg van voor hun aangezicht
en ging achter hen staan.

20 Zo kwam hij tussen het legerkamp van Egypte en het legerkamp van Israël,
de wolk was aan de ene kant duister,
aan de andere kant was hij licht in de nacht.

Zo kon de ene de ander niet naderen, de hele nacht niet.

21 Mozes strekte zijn hand uit over de zee
en JHWH dreef de zee terug door een hevige oostenwind
heel die nacht,
hij maakte de zee tot droge grond,
het water werd gespleten.

22 De kinderen van Israël kwamen midden door de zee over het droge,
het water stond als een muur,
rechts en links van hen.

23 Zij achtervolgden hen, Egypte,
zij kwamen achter hen aan,
alle paarden van Farao, zijn wagens, zijn ruiters,
naar het midden van de zee.

24 En het geschiedde

toen de morgenwake aangebroken was
dat JHWH in de kolom van vuur en wolken
neerkeek op het legerkamp van Egypte
en verwarring stichtte in het legerkamp van Egypte.

25 Hij ontwrichtte de wielen van zijn koningswagens –
ze kwamen haast niet meer vooruit, zo zwaar.

Egypte sprak:

Vluchten! Uit het aangezicht van Israël
want JHWH strijdt voor hen tegen Egypte!

26 JHWH sprak tot Mozes:

Strek je hand uit over de zee,
het water zal keren
over Egypte, over zijn wagens, over zijn ruiters.

27 Mozes strekte zijn hand uit over de zee

en tegen de morgen keerde de zee terug naar de plaats waar zij hoort
terwijl Egypte voor haar vluchtte.

Zo strooide JHWH Egypte midden in de zee.

28 Het water keerde, bedekkend de wagens en ruiters,

heel het leger van Farao
dat achter hen aan gekomen was in de zee –
niet één bleef er over.

29 En de kinderen van Israël zijn over het droge gegaan,

midden door de zee.
Het water stond als een muur,
rechts en links van hen.

Gezongen lezing: lied 168

Lezing: Jona 2 Karel Deurloo

1 JHWH zette een grote vis in om Jona op te slokken.
Jona was in het ingewand van de vis
drie dagen en drie nachten.

2 Jona bad tot JHWH, zijn God, uit het ingewand van de vis
3 en zei:

Ik heb geroepen uit mijn benauwdheid tot JHWH
en hij heeft mij geantwoord
uit de schoot van de onderwereld heb ik gejammerd
gij hebt mijn stem gehoord.

4 Ge had mij in de diepte geworpen
in het hart van de zeeën
de stroom omgaf mij
al uw brekers en rollers gingen over mij heen.

5 ik echter zei:
verdreven ben ik, weg uit uw ogen
toch blijft mijn blik gericht op de heilige tempel.

6 Mij omvingen de wateren tot stikkens toe
de oervloed omgaf mij

- 7 riet was gewonden om mijn hoofd.
Naar de tenen der bergen was ik afgedaald
de aarde – haar grendels over mij dicht, voor altijd
maar Gij deed mijn leven uit de groeve opstijgen
JHWH, mijn God!
- 8 Toen mijn ziel in mij bezweek
was ik JHWH indachtig
tot u kwam mijn gebed
tot uw heilige tempel.
- 9 Die zich houden aan ijdele idolen –
uw trouwbetoon laten ze varen.
- 10 Maar ik, onder luide dank
zal ik u slachtoffers brengen
geloften die ik heb gedaan, zal ik inlossen.
De bevrijding is van JHWH!
- 11 JHWH sprak tot de vis
en die spuwde Jona op het droge.

Gezongen lezing: lied 153

Lezing: Deuteronomium 30, 11-20 (NBV aangepast)

- 11 Want dit gebod, dat ik je heden opleg,
is niet te moeilijk voor je en het is niet ver weg.
- 12 Het is niet in de hemel, zodat je zou moeten zeggen:
Wie zal opstijgen naar de hemel, het voor ons halen,
en het ons doen horen opdat wij het volbrengen?
- 13 En het is niet aan de overkant van de zee,
zodat je zou moeten zeggen:
Wie zal oversteken naar de overkant van de zee, het voor ons halen,
en het ons doen horen opdat wij het volbrengen?
- 14 Dit woord is zeer dicht bij je, in je mond en in je hart,
om het te volbrengen.
- 15 Zie, ik hou je heden het leven en het goede voor,
maar ook de dood en het kwade;
- 16 doordat ik je heden gebied de Heer, jouw God, lief te hebben
door in zijn wegen te wandelen
en zijn geboden, inzettingen en verordeningen te onderhouden,
opdat je leeft en talrijk wordt
en de Heer je God je zegent in het land dat gij zult beërven.
- 17 Maar als je hart zich afwendt en je niet hoort,
maar je laat verleiden en buigt voor andere goden en hen dient,
dan verkondig ik je heden dat je te gronde zult gaan;
- 18 niet lang zul je leven in het land,
dat je na het overtrekken van de Jordaan zult beërven.

- 19 Ik neem heden de hemel en de aarde tegen je tot getuigen;
het leven en de dood stel ik je voor,
de zegen en de vloek;
kies dan het leven, opdat je leeft,
jij en je nageslacht,
- 20 door de Heer jouw God lief te hebben,
naar zijn stem te horen
en te hechten aan Hem;
want dat is je leven en de lengte van je dagen bij het wonen
op de akker, waarvan de Heer je vaderen Abraham,
Izaak en Jacob gezworen heeft, dat Hij het hun geven zou.

Lied: 160a, op melodie van lied 686

DOOPGEDACHTENIS

Overweging en inleiding op doopgedachtenis

Zingen: Lied 612: 1, 2 en 3

Doopgebed

Verzaking en geloofsbelijdenis

Voorganger: Broeders en zusters,
in de doop zijn wij met Christus begraven
om met Hem ten leven te worden opgewekt.
Daarom vraag ik u allen die uw doop wilt gedenken
uw stem te verheffen en mij antwoord te geven:

Wilt u de Heer uw God dienen
en naar zijn stem alleen horen?

Allen: Ja, dat wil ik.

Voorganger: Wilt u zich verzetten tegen alle machten
die als goden over ons willen heersen?

Allen: Ja, dat wil ik.

Voorganger: Wilt u ieder slavenjuk afwerpen
en leven in de vrijheid van Gods kinderen?

Allen: Ja, dat wil ik.

Voorganger: Zing dan tegen alle kwade machten in
wat de kerk belijdt de eeuwen door:

Geloofsbelijdenis Lied 340b

Doopgedachtenis

Ondertussen zingen allen: Lied 18 en lied 5 uit de Taizé-bundel 5x

Zegenbede en vredegroet

Voorganger: De vrede van Christus met u allen!

Allen: Zijn vrede met u!

Gebed van het feest

V: Gij die deze heilige nacht hebt verlicht door de glorie van het paasgeheim, wek ons tot leven door uw Geest, dat wij opstaan als dochters en zonen van U en als herboren mensen U bezingen en belijden als de God van ons leven – U die wij te allen tijde loven en danken...

Cantorij zingt: 'Good Christian men rejoice and sing'
Ernest Bullock (1890-1979)

Evangelielezing: Mattheus 28, 1-10 (NBG aangepast)

- 1 Laat na de Sabbath, tegen het aanbreken van de eerste dag van de week gingen Maria van Magdala en de andere Maria het graf bezien.
- 2 En zie, er kwam een grote aardbeving, want een engel van de Heer daalde uit de hemel neer en kwam nader en hij wentelde de steen weg en zette zich daarop.
- 3 Zijn uiterlijk was als een bliksem en zijn kleding wit als sneeuw.
- 4 En de bewakers werden door vrees voor hem bevangen en zij werden als doden.
- 5 Maar de engel antwoordde en zei tot de vrouwen:
Wees niet bevreesd; want ik weet dat jullie Jezus zoeken, de gekruisigde.
- 6 Hij is hier niet, want hij is opgewekt, zoals hij gezegd heeft; kom en zie de plaats waar hij gelegen heeft.
- 7 En ga terstond op weg en zeg zijn leerlingen dat hij is opgewekt uit de doden. En zie, hij gaat jullie voor naar Galilea; daar zullen jullie hem zien. Zie, ik heb het jullie gezegd.
- 8 En zij gingen terstond weg van het graf, met vrees en grote blijdschap, en liepen haastig voort om het zijn leerlingen te berichten.
- 9 En zie, Jezus kwam hen tegemoet en zei:
Wees gegroet.
Zij naderden hem en grepen zijn voeten en zij aanbaden hem.
- 10 Toen zei Jezus tot hen:
Wees niet bevreesd. Ga heen en bericht mijn broeders dat zij naar Galilea gaan, en daar zullen zij mij zien.

Slotlied (staande): 645: 1, 2, 5 en 6

Zegen, beantwoord met door allen gezongen: lied 431B

Pianospel: Choral: 'Wachet auf ruft uns die Stimme'
van Johann Sebastian Bach (1685-1750)